

JAN NILSSON

HEMSKHETER

QVILLE, SVENNEBY OCH BOTTNA

NÅGRA UTVALDA BROTT BEGÅNGNA
MELLAN ÅREN
1850 OCH 1900
I QVILLE HÄRAD BOHUSLÄN

Källmaterial

14 MORDFÖRSÖK
BEGÅNGET: 1889-12-19

GÄRNINGSMAN: SOLDATEN ANDERS FREDRIK CARLSSON WING
FRÅN VIDINGEN

Utdrag ur domboken från Qville Häradsrätt. Innehåller alla ingående handlingar i aktuella mål.

Själva protokollsanteckningarna i domboken har vit bakgrund.

Till protokollet bilagda handlingar har grå bakgrund.

Originalhandlingarna kan till vissa delar vara svåra att tyda. Dels kan det bero på bläckfläckar, bortrivet papper eller att inbindningen av domboken gjorts så att ena kanten av en handling blivit "osynlig". Renskrift av texterna har gjorts så långt det är möjligt. Där texten ej kunnat tolkats, har ett frågetecken angetts.

Varje protokoll eller handling inleds med ett id-nr, ex. (v278495.b12480.s2469). Detta nr är ett id som används av företaget ARKIV DIGITAL, när de katalogiserar och lägger ut materialet på internet. Du kan själv, med hjälp av detta id, söka fram aktuellt material på internet, men du måste då prenumerera på tjänsten. En sådan prenumeration kan lösas direkt på ARKIV DIGITALS hemsida.

Dessa rättegångar finns även beskrivna i boken "Hemskheter i Qville, Svenneby och Bottna.

Trevlig läsning

Jan Nilsson, författare

14 MORDFÖRSÖK

BEGÅNGET: 1889-12-19

GÄRNINGSMAN: SOLDATEN ÄNDERS FREDRIK CARLSSON WING
FRÅN VIDINGEN

v278270.b3130

Dombok, hållen vid urtima ting med Qville härad å tingsstället i Rabalshede den 6 Januari 1890

Närvarande: Undertecknad, v. häradshöfding och t f domare i orten, samt nämndemännen:
Häradsdomaren L Sörqvist i Dromolseröd
Benj. Larsson i Flyg
Karl Nilsson i Klingseröd
Alf Karlsson i Kallsäng
Sjökapten P A Johansson på Florö
Johan Nestor Krsitiansson i Branneby
Karl Adolf Hansson i Lifveröd och
J T Karlsson i Fedja

Urtima tinget utlyses och rättegångsfrid påbjudes.

No 1

Sedan kronolänsmannen i häradet O Johansson uti skrifvelse, som den 25 sistl December till domhufvanden ankommit, anmält, att soldaten Fredrik Wing från Vidingen blifvit häktad och till kronohäktet i Uddevalla i afbidan på ransaknings utställande införpassad, för det han skjutit en revolverkula i hufvudet på smedarbetaren Olof Snarberg i Fjellbacka, så hade ransakning med Ving till denna dag utsatts hvarjemte åklagaren till domhufvanden öfversänt, jemte skrifvelse af den 10 i denna månad följande:

"Protokoll etc Litt A

Då ransakningen nu företagas, tillstädeskomma åklagaren och målsegaren, hvarjemte den tilltalade inställes inför Rn under bevakning af fänggevaldiger P A Bergendahl.

Såsom kompaniombud anmäler sig på grund af order fanjunkaren C V Johansson.

Åklagaren ingifver detta:

"Prestbetyg Litt B.

Hörde öfver sina hufvudsakligaste lefnadsomständigheter berättar den tilltalade: att han är född den 1 Augusti 1860 i Låghem, Svarteborgs socken inom Tunge härad af Bohuslän af föräldrarne Karl Gustaf Grefveson och Sofia Ryrefors, hvilka lefde under knappa omständigheter. Föräldrarne hade varit bosatta å Berfendal under Röd och dogo, modern, då den tilltalade fyllt 13 år. och fadern 9 månader derefter. Hos föräldrarne vistades den tilltalade, tills de begge aflidit. Derpå hade den tilltalade någon tid vistats borta såsom vallhjon. Vid fyllda 16 år konfirmerades den tilltalade i Berfendals af kyrkoherde Anders Fredrik Vetterqvist, sedan han förut åtnjutit undervisning af en pastor Salander. Någon skola hade den tilltalade ej bevistat, enär hans föräldrar föredragit att sjelfva i hemmet undervisa honom. Det år den tilltalade konfirmerades tog han tjenst hos sin förmyndare Hans Jakob Svensson i Röd. Denna tjenst varade 1 år 9 månader, hvarefter han vistades i tjenst under 1 år hos Nestor Olsson i Gillingsmarken. Från honom flyttade den tilltalade till Karl Johansson i Hedum och sist derpå tjenst såsom stalldräng hos ? M Backelin i Edsten. Denna tjenst innehade han i 2 år. Den 30 Sept 1882 insattes den tilltalade såsom soldat för No 20 Vidingen Botolfsgården.

Den tilltalade som var ogift och kyrkoskrifven i Qville socken, säger sig vara utfattig samt kunna läsa endast tryckt skrift, men ej skrifva. För brott hade han förut ej en tilltalats än mindre dömts.

Målsegaren upplyser på fråga, att parterna varit tillsammans den 19 sistl Dec. Den tilltalade hade den dagen rott öfver målsegaren i en båt till Hjerterön, der målsegaren uppsökt C Göransson med en räkning. Vid återkomsten till Fjellbacka hade målsegaren i sitt föräldrahem bjudit den tilltalade för sitt besvär på en sup. Parterna begåfva sig derpå ut och stannade mellan kl 7 och 8 på aftonen å allmänna vägen utanför fru Falcks hus i Fjellbacka. Målsegaren träffade ock tilltalade jungfrun Josefina Elf. Ving bad dervid målsegaren att slå henne, men målsegaren utöfvade ej något våld på henne. Målsegaren hade derefter för avsigt att gå till en handelsbod för att köpa tobak, men hann ej dit, enär den tilltalade af okänd anledning ur sin ficka framtog en revolver, riktade med den mot målsegaren och afsköt ett skott som träffade målsegaren i pannan. Häraf råkade målsegaren

i sanslöst tillstånd hvarifrån han först uppvaknade vid ankomsten samma afton till sitt hem, ditförd af sina syskon. Han hade legat till sängs till sistlidne måndag. Under de första 14 dagarne säger sig målsegaren hafva haft förskräckliga plågor i hufvudet. Han hade känt och känner fortfarande värk i detsamma, hvilken förnämligast inställer sig om nätterna, så att han föga får sofva. Om dagarne känner han deremot ringa plågor i hufvudet men besvärar af en känsla af lamhet i venstra sidan och har deraf svårt för att gå.

Det antecknas, att målsegaren tydligt och klart redogjorde, för hvad ofvan i protokollet upptagits, och att han, som syntes blek, hade ett litet rundt sår ungefär midt i pannan snedt öfver högra ögat.

Ofvan intagna polisförhørsprotokoll upplästes och lemnas utan anmärkning, hvarefter åklagaren inlemnar dels en revolver, som den tilltalade svåger säges hafva innehaft vid häktningen i Sotenäs, dels ock följande intyg:

"Smeden Olof etc Litt C.

Den tilltalad erkänner härefter att han är egare till inlemnad revolver, och uppgifver att målsegaren ifrågavarande afton yttrat till den tilltde: "tiger du icke så dör du". Af detta yttrande, som utan anledning föll, blef den tilltde uppretad och förskräckt, ty han trodde, att målsegaren skulle verkställa sin hotelse att döda honom, helst den tilltde visste att målsegaren var förbittrad på honom och förut vid åtskilliga tillfällen gifvit tillkänna, att han ville slå den tilltalade. Ondskan parterna emellan hade sin orsak deri, att målsegaren vid sammanträffande med den tilltalade i Göteborg för denne omtalat att målsegaren slagit en person i nämnda stad, så att denne fick blodsfattning. Detta berättade den tilltalade för Frida Pålsson i Fjellbacka, hvilken ej kunde tiga dermed, utan satte rykte härom i omlopp för andra. Den 12 sistlidne Dec i Grebbestad hotade derföre målsegaren att misshandla den tilltalade. Hotelsen i Grebbestad var då trängande, att den tilltalade nu anser sig hafva behöft använda revolvern mot målsegaren, om revolvern då medhafits. Detta kunde den tilltalade med då närvarande personer styrka. När målsegaren den 19 sistl Dec till och med yttrade, att han skulle döda den tilltalade, tog den tilltalade, i afsigt att skrämma målsegaren, fram ur sin högra byxficka omnämnda revolver, höll den med utsträckt arm rakt ut framför sig, spände hanen och aflössade ett skott utan att förut rikta revolvern mot målsegaren. Skottet afbrann, men den tilltalade såg ej, om någon deraf träffades. Parterna uppehöll sig emellertid å allmänna vägen utanför fru Falcks hus. Vid rätten närvarande Karl Henrik Johansson, systerson till den tilltalade, sprang vid tillfället från platsen under yttrande, att skottet träffat målsegaren, men den tilltalade aflägsnade sig gående. Klockan var emellan 7 och 8 på aftonen. Den tilltalade var vid tillfället ej fullt nykter, enär han förut af målsegaren fått en sup och två eller tre koppar kaffe med brännvin, s k halfvor. Huru nära parterna, då skottet aflössades, stodo intill hvarandra, kan den tilltalade nu ej påminna sig. Med skottet ville den tilltalade icke skada målsegaren utan, såsom han berättat, endast skrämma honom. I detsamma skottet small, kom den tilltalade att tänka på, att skottet möjligen kunde träffa, ja till och med döda målsegaren, blef dervid fullt nykter och mycket förskräckt. Före skottets aflössande hade han icke betänkt den fara för hvilken målsegaren kunde ursättas, om den tilltalade afsköt skottet. Den 20 sistl December fick den tilltalade visshet om att skottet träffat målsegaren. den tilltalade som djupt ångrade sitt brott, säger sig icke hafva talat sanning förr än idag inför rätten. Någon permission af kompaniombudet att begifva sig från Fjellbacka hade den tilltalade icke erhållit, utan hade ombudet endast lofvat den tilltalade att på eget bevåg begifva sig från orten.

Den tilltalade begär uppskof med målet för att genom vittnen styrka, att målsegaren varit hätskt stämd mot den tilltalade och åtskillige gånger hotat den tilltalade vid misshandel.

Kompaniombudet förklarar på fråga, att den tilltalade skött sin tjänst utmärkt och ej vore känd för att vara af häftigt lynne, hvilket antecknas, hvarefter målsegaren yttrar, att han icke hyst någon ondska till den tilltalade eller genom hotelser visat, att förhållandet varit sådant, samt att han icke vid åtalade tillfället fällt det af den tilltalade omförmälda yttrandet, innan skottet aflössades.

Härpå anhåller åklagaren om vittnesförhör med Josefina Elf, Hilma Teng, Alina Dalberg samt Lovisa Olsson i Fjellbacka, hvarförutan åklagaren begär att den tilltalades syskonson, gossen Karl Henrik Johansson, i Fjellbacka måtte upplysningsvis utan ed höras i målet.

Då jäf mot vittnena ej förekommer, får de samtliga, utom Karl Henrik Johansson, aflägga sanningseden, varnas för dess missbruk samt berätta vid serskilda förhör:

1. Josefina Elf: att vittnet såg parterna ifrågavarande afton omkr Kl 8 å vägen utanför fru Falcks hus midt framför hennes staket, dervid målsegaren gick emot vtnt och knuffade vnt två gånger mot bröstet. Till fru Kajsa Busck och några andra fruar, som voro å platsen, yttrade vittnet, att vnt sett parterna, af hvilka målsegaren efter yttrandet härom då sade, "Om du säger Snarberg, så -" och uttalade derpå någon hotelse, som vittnet till lydelsen nu ej kan erinra sig. Sedan gick målsegaren till den tilltalade, hvilken stod ett kort stycke från vtnt vid omvittnade staket som var beläget helt obetydligt ifrån landsvägen. Omedelbart derefter hörde vtnt tydligt ett skott som small, men vtnt såg ej, hvem som sköt eller om någon träffades af skottet och föll omkull. Vittnet hade ej iakttagit att någon ordvexling egde rum parterna emellan, innan skottet aflössades, men ville minnas, att vnt hört derföret följande sägas: "Nu låter vi skottet gå". Vnt hörde ej heller något ljud som kude häntyda derpå, att någon träffats af skottet eller fallit till marken. Det var ganska mörkt, men vittnet såg den tilltalade. Innan vnt, såsom ? berättat, träffade målsegaren, såg vtnt Emanuel Axelsson i Kamperstorp och Karl Larsson i Kärild, men dessa sistnämnda aflägsnade sig ett godt stycke från platsen. Vnt tror likväl, att Emanuel Axelsson och Karl Larsson hörde ljudet från omvittnade skottet, men de befunno sig så aflägsat från parterna, att det ej kunde vara Axelsson eller Larsson, som aflössat skottet. Innan vtnt träffade målsegaren, hade en fönsterruta inslagits i fru Buscks hus, och var detta orsaken dertill, att vtnt gaf sig ut för att få kännedom

om förhållandet. Efter det omnämnda skottet afskjutits, såg och talade vnt med vnt Hilma Teng, som bad vnt gå in till fru Busck efter en lykta för att dermed få utrönt, hvem som blifvit skjuten, Sedan vnt inkommit, förbjöd fru Busck vnt att gå ut, men vnt gick emellertid ut och omnämnde för Hilma Teng förbudet. En halftimma, efter det skottet aflossats, begaf sig vnt ut på allmänna vägen, der vnt fann en stor blodpöl. Intill denna hade parterna, då skottet aflossades, stått. Efter det skottet afskjutits, såg vt ej någon gå eller springa, men hörde ljudet af någon, som sprang.

Åklagaren anmärker, att Josefina Elf haft helt andra uppgifter idag, än som meddelats för honom, hvartill Josefina Elf yttrar, att hon icke kan intyga andra förhållanden vid ifrågavarande brott, än som upptagits härofvan i protokollet; och den tilltalade förklarar, att han icke har någon annan anmärkning mot Josefina Elfs berättelse, än att hon icke bestämdt kunde intyga, att parterna, då skottet afsköts, befunnit sig å allmänna vägen, hvilket dock varit förhållandet.

Härpå fortsätter vittnesförhöret med:

2. Hilma Teng, som intygar, att vnt på aflagda eden företer de uppgifter vnt meddelat till polisförhørsprotokollet, med tillägg att vnt väl kände målsegaren, men ej den tilltalade eller hans systerson Karl Henrik Johansson. Vnt hörde ej något gräl eller från ngn person något ljud som hänlydde derpå, att ngn träffats af skottet. Skottet hördes tydligt. Vnt iakttog ej hvem som sköt eller om revolvern riktades, ty det var mörkt. Klockan var emellan 7 och 8 på aftonen. Vnt, som hade tjänst hos fru Vilhemina Nyman i Fjellbacka, var stadd på väg efter vatten och såg derunder att målsegaren tog med händerna på Josefina Elfs axel, hvarvid Josefina Elf yttrade: "tror han, att jag är någon fyllehund." Vnt befann sig invid fru Buscks staket, då vnt hörde skottet. Parterna stodo vid fru Falcks staket, men vnt lade ej märke till, om de befunno sig på allmänna landsvägen. Vnt hade ej sett, att Emanuel Axelsson i Kamperstorp och Karl Larsson i Kärild vistades i Fjellbacka ifrågavarande dag. Den 20 sistl December inställde sig vnt å platsen och såg då å allmänna vägen i närhet af staketet en stor blodfläck. Blodet hade ej hunnit torka.

3. Alma Dalberg: att vnt på eden vitsordade sitt meddelande till polisförhørsprotokollet, med följande tillägg och förändringar: att vnt ej var stadd på väg efter vatten vid ifrågavarande tillfället, utan skulle gå bort och köpa mjölk hos fru Busck. Kl var omkring 8 och det var mörkt. Vnt hade ej hört något skott. Då vnt fick se målsegaren liggande på vägen yttrade denne: "var snäll hjelp mig upp, hvem det är; jag skall betala, huru mycket det än kostar." Af detta yttrande antog vnt, att målsegaren var vid full sans. Målsegarens syskonbarnreste upp målsegaren ty han kunde ej gå sjelf. Vnt åtföljde ej målsegaren och dennes syskon hem.

och

4. Lovisa Olsson: att tilltalade Ving varit inackorderad hos vnt och bebott ett rum omkring en månads tid. Ifrågavarande dag hade han hemkommit och vistats i vnts kök kl 1/2 11 på aftonen. Derefter hade han lagt sig. Kl 7 morgonen derpå hade vnt förnummit, att dörren till hans rum var reglad. Den dagen gick han ut för att fiska och hemkom kl 1 på e m. En stund derefter yttrade den tilltalade, att han skulle resa bort, och på vnts fråga: "hvar?", svarade den tilltalade att resan gällde hans broder, Med anledning häraf yttrade vnt, att någon båt ej afgick från Fjellbacka den dagen, hvartill den tilltalade genmälde, att han skulle fara till Bovallstrand och nämnde såsom orsak till sin resa, att vnt icke bakat åt honom till julen. Den tilltalade yttrade ej något om tilldragelsen aftonen förut, och vnt hade ej sett den tilltalade innehafva ngn revolver. En af den tilltalades systrar hämtade en del af den tilltalades saker. Omkring kl 5 e m gick den tilltalade in i sitt rum. Omkring kl 7 samma e m begaf han sig, åtföljd af sina två systrar, från vnts bostad. Den dagen nämnde äfven den tilltalade att han ämnade köpa möbler i Göteborg, och före den dagen hade den tilltalade yttrat, att han i samma ärende skulle resa till Göteborg.

Upprepadt och vidkändt.

Upplysningsvis hörd berättar Karl Henrik Johansson: att han ifrågavarande afton emellan kl 7 och 8 såg målsegaren slå den tilltalade för bröstet och ungefär en minut derefter hördes ett skott, som afsköts af den tilltalade. Johansson hade ej förut sett den tilltalade inneha revolvern. Vnt Josefina Elf var vid tillfället närvarande. Johansson såg målsegaren af skottet falla omkull, och Johansson blef deraf så förskräckt, att han sprang förbi den tilltalade hem till sina föräldrar. Den tilltalade återgick från platsen. Den 20 sistl Dec berättade Johansson för den tilltalade, att skottet träffat målsegaren.

Upprepadt och vidkändt.

Karl Henrik Johansson och ofvannämnda vittnen tillerkännas efter 17 kilometers väg hit gottgörelse för inställelsen förskotteras af allmänna medel med 1 kr 50 öre i traktamente för en i vittnes ärendet tillsatt dag samt reseersättning enligt lagen den 4 Juni 1885.

Den tilltalade påstår, att målsegaren ifrågavarande afton ej var i tillfälle att våldföra sig å honom, ehuru målsegaren utfarit i hotelser att till och med döda honom, med anledning hvaraf Karl Henrik Johansson nu yttrar, att han ej hörde någon hotelse från målsegaren, men vill minnas, att målsegaren hytte med handen mot den tilltalade, i följd hvaraf Johansson trodde, att våld utförades mot den tilltalade.

Den tilltalade upplyser slutligen att han vid sin afresa från Fjellbacka fick veta, att doktorn skulle hemtas till målsegaren. Från denna stund och till den tilltalade blef häktad, hade han idkeligen kommit att tänka på, att målsegaren möjligen skulle aflida till följd af skottet. Tanken härpå hade förorsakat den tilltalade stor oro och smärta. Han hade ej haft för afsigt att rymma för att undgå följderna af brottet, utan ville, att brottet skulle lagligen bedömas af domstol. Den tilltalade hade derföre ämnat angifva sig för vederbörande åklagare, men den tilltalade fattade emellertid mod, så att någon anmälan om brottet skedde ej. Modet stärktes genom brännvin. Efter häktningen hade den tilltalade ej haft ngn ro, förr än han talat vid och lättat sitt samvete för ve-

derbörande pastor, hvilken inställt sig hos honom å häktet sistlidne tredjedag jul. Det vore ej hans mening att förtiga något, som kunde lända till upplysning i målet, och hade han i dag erkänt allt, hvad han kunde draga sig till minnes. Under vidhållande af sin uppskofsanhållan yrkar den tilltalade att, enär han ej hade för afsigt att rymma, HäradsRätten måtte ställa honom på fri fot. Målsegaren förklarar på fråga, att han icke hade något serskilt yrkande att framställa i målet, hvilket antecknas, hvarefter Åklagaren förenar sig i den tilltalades uppskofsanhållan för att utreda beskaffenheten af den skada, som tillfogats målsegaren genom ifrågavarande brott.

Efter enskild öfverläggning meddelas detta offentligen för parterna afsagda

Beslut

HäradsRätten, som icke finner skäl bifalla den tilltalades anhållan om att ställas på fri fot utställer ransakningen att åter här förekomma Fredagen den 31 i denna månad, kl 11 f m, då i åklagarens närvaro målsegaren skall vara tillstädes, Åklagaren försedd med vederbörligt bevis om beskaffenheten af den skada, som genom åtalade brottet tillfogats målsegaren; och varde i afbidan på denna ransakning den tilltalade återförpassad till Kronohäktet i Uddevalla.

Tinget aflyses. Som ofvan

På HäradsRättens vägnar

Theodor Wetterwik

v278270.b3170

No 1 Litt: A.

Protokoll hållet vid förhör i anledning deraf att soldaten Fredrik Wing skall hafva afskjutit en revolverkula i pannan på smedarbetaren Olof Snarberg i Fjellbacka.

1889 den 23 December inkom smeden Johannes Snarberg och under yrkande om häktning angifver Soldaten Fredrik Wing i Fjellbacka för det han sistlidne Torsdags afton på allmänna vägen utanför Fru Falcks hus vid Fjellbacka skjutit hans son Olof Snarberg i hufvudet så att denne är döende. Som vittne till brottet uppgifver han en piga hos Fru Busck, som heter Tina och en hos Fru Nyman, som skall heta Hilma, en piga hos Fru Carlsson samt Wings systerson Carl. Till bevis att Olof Snarberg blifvit skjuten aflemnar Johannes Snarberg bevis från tillkallade Provincialläkaren Herr Doktor Belfrage, utvisande att en revolverkula sannolikt genomträngt pannbenet och derföre icke kunnat uttagas. Soldat Wing, som logerar hos Lovisa Olsson i Fjellbacka, försvann genast efter det han skjutit Olof Snarberg och lär vara på väg till Göteborg, men har ej vågat invänta ångbåt vid Fjellbacka utan gått till Sotenäs härad för att följa med båt derifrån.

Telefon afsändes derför till Länsmannen i Sotenäs härad, som häktade Wing och hitsände honom den 24 på eftermiddagen. Vid med Wing anställdt förhör, ville han icke meddela något angående skottet, utan försäkrar att han, som tjänat såsom Soldat i sju års tid aldrig haft anmärkning emot sig eller gjort någon något förnär. Wing säger sig vara född den 1 Augusti 1860 i Svarteborgs socken är mantalsskrifven på soldatroten No 20 Widingen i Qville socken men bor icke der utan på Fjellbacka, uppehållande sig med sillfiske och är ogift. På framställda frågor medgifver Wing att han ifrågavarande dag och afton varit i sällskap med Olof Snarberg och supit med honom; att han varit i gräl med honom derföre att Snarberg var vild och slagit bönder, som kommit vägen fram, deribland "Manne" i Kamstorp och slutligen ville öfverfalla Wing derföre han icke ville hjälpa honom att slå Manne, som kom från Norge och hade mycket penningar; att då Manne ? sprang Olof Snarberg efter honom upp efter vägen hörde ett skott lossas, så att det kunde hända att Manne skjutit på honom men Wing gick i sällskap med sin systerson hem och lade sig; att Wing visserligen har en revolver, men den hade han ej med sig och att han icke misshandladt Snarberg. På fråga hvarför Wing omedelbart efter det Snarberg blifvit skjuten, utan permission begaf sig från orten och sålunda gifvit stöd för det antagande att han vore gerningsmannen, säger han att han fått permission af Fanjunkaren Johansson och att det kunde vara roligt och komma ut ohch få "roligt". För öfrigt var Wing efter sin ankomst till ? särdeles pockande och svårhanterlig. Då jag sände min gårdsrättare med karlar till häradstjenaren på Rabbalshede vände han på vägen och förklarade att han icke blir med till Rabbalshede. Derefter satte han sig på skjutskärran från Sotenäs och sade att han vill återvända dit der han har släktingar. Då måste jag sätta handbojor på Wing för att han icke skulle springa från oss, innan fjerdingssmannen Krister Andreasson kom och tog hand om honom.

Derefter kom han ner på drängstugan och bad mig aftaga handbojorna; jag aftog då den ena, men då lade han sig på den suriga marken och sade att han icke står upp om jag icke tager äfven den andra. Jag måste då få hjälp att få honom in i drängstugan. Sedan aftogs den andra handbojan och en fotboja sattes på istället. Under det gårdsrättaren och drängen voro borta en liten stund på qvällen, hade Wing oaktadt fångslet försvunnit, men återfanns vid en gårdesgård ej långt borta. Wing ådagalade alltså sin afsigt att rymma.

Den 25 December forslades Wing till Kronohäktet i Uddevalla.

Den 28 December anställdes förhör med följande personer i Fjellbacka, som berätta:

Pigan Josefina Elf: att hon, som mycket väl känner soldat Fredrik Wing och Smedarbetaren Olof Snarberg, såg Wing upplyfta armen och skjutit på Snarberg, den 19 dennes på aftonen, så att Snarberg genast föll på vägen utanför Fru Falcks hus och hörde att Wing och en person till genast efter skottet springa ned genom stranden. Gerningen åsågs äfven af Fru Nymans piga, som var i Josefina Elfs sällskap. Josefina Elf sprang in till Fru Busck der hon tjenar, men fick ej gå ut igen för att se huru det blef med Snarberg. Emanuel Axelsson i Kamstorp och Carl i Käril hvilka förut blifvit slagne af Wing och Snarberg, hade redan rest innan Wing sköt Snarberg.

Hilma Tång: att samtidigt med Josefina Elf stod hon vid staketet utanför Fru Falcks hus och såg en karlsperson skjuta på Olof Snarberg, så att denne föll; men då hon icke känner Wing, kan hon ej säga om det var han, som sköt, men i det sällskap Snarberg var, då han sköts var icke flere än två personer, hvilka sprungo då Snarberg stupade. Tång sprang genast in till sitt och tog ej reda på huru det gått Snarberg.

Alma Dahlberg: att hon som tjenar hos Fru Carlsson, om aftonen ifrågavarande dag skulle gå efter vatten, såg hon Olof Snarberg ligga på vägen utanför Fru Falcks hus, mycket blodig i ansigtet och bad henne hjälpa sig upp, men hon sprang till Snarbergs föräldrar och omtalade saken, hvarefter Snarbergs syskon togo honom hem.

Lovisa Andersson eller Olsson: att Wing varit inackorderad hos henne och bebott ett rum omkring en månads tid, hade kommit hem på natten ifrågavarande dag och lagt sig, samt reglat dörren om sig, att han påföljande morgon sagt sig skola resa till Göteborg och haft mycket brått; klädde sig ej hemma; hade en revolver, som han lade i nattsäcken och försvann, utan att återkomma dit

Som ofvan
O Johansson
Kronolänsman

v278270.b3200

No 1. Litt. B.

Pretbetyg för häktade Soldaten Andreas Fredrik Carlsson Ving.

Ving är född 1860 (sextio) d. 1 Augusti i Svarteborgs församling af Bohuslän, inflyttade till Konsul Backelin på Edsten från Berfendal 5/11 1880; föräldrarnes namn, stånd och vilkor, samt ? och hvarest de lefva är ej känt här, likaså beträffande hans uppfostran; hans förra sysselsättning intill dess han antogs till soldat för Vidingen Botolfsgården, var dräng; tiden och stället för första nattvardsgången kan ej heller uppgifvas; sista nattvardsgången var i Qville kyrka 2/9 1888; är icke gift; anförvandter här icke kända; tillhör Qville församling och mantalsskrifven på Vidingen Botolfsgården af nämnda församling; har ej varit häktad eller för brott tilltalad; eger medborgerligt förtroende och fritt tillträde till H H Nattvard; intygas

Qville, i pastorsexpeditionen d 31 Dec 1889

C A Uddgren,
pastor loci

v278270.b3210

No 1 Litt: C.

Smeden Olof Snarberg i Ödsmål företedde vid med honom denna dag företagen undersökning ett litet rundt skottsår i pannan, något till höger om medellinien, antagligen efter ett revolverskott. Kulan kunde ej upptäckas, utan har sannolikt trängt genom pannbenet, Hvilka földerna häraf kunna blifva, kan ännu ej afgöras; detta varder på heder och samvete intygadt

Fjellbacka den 22 December 1889

A Belfrage
Provincialläkare

v278270.b3250

**Domboken, hållen vid urtima
ting med Qvile härad å tings-
stället i Rabbalshede den 31 Ja-
nuari 1890.**

Närvarande: undertecknad, vice häradshöfding och t f domare i orten, samt nämndemännen:

Häradsdomaren L Sörqvist i Dromålseröd,
Benjamin Larsson i Flyg,
Karl Nilsson i Klingseröd,
Otto Karlsson i Kallsäng,
Johan Nestor Kristiansson i Branneby,
Karl Adolf Hansson i Lifveröd och
Benjamin Alexandersson i Södra Torp;
upplysande Benjamin Larsson, att
Sjökaptenen P A Johansson på Florö icke
kunnat för ishinder inställa sig denna dag.

No 1

Tinget utlyses och rättegångsfrid påbjudes.

I enlighet med HRns beslut under No 1 i domboken vid urtima ting den 16 i denna månad företages förnyad ransakning med soldaten Anders Fredrik Carlsson Wing från Vidingen, häktad för misshandel med lifsfarligt vapen å smedarbetaren Olof Snarberg i Fjellbacka; och inställas sig härvid åklagaren Krlmn O Johansson, målsegeren Olof Snarberg samt Kompaniombudet Fanjunkaren B V Johansson, men tilltalade Wing blifver icke inställd inför Rn.

HRns protokoll för den 16 i denna månad uppläses och lemnas utan anmärkning; dock upplyser målsegaren, att den tilltalade förra rättegångstillfället uppgifvit, att målsegaren rymt från Göteborg, hvilket han nu förnekar; hvarpå åklagaren ingifver ett så lydande intyg:

"Att smedarbetaren etc Litt: A

Då den tilltalade ej kl 1 på eftermiddagen afhöres, meddelar HRn, efter enskild öfverläggning, följande, för närvarande parter offentligens afsagda

Beslut

Ransakningen uppskjutes till måndagen den 3 nästa Februari, kl 10 f m, då i åklagarens närvaro målsegaren skall vid Rn vara tillstädes; skolande genom ordförandens försorg tillsyningsmannen vid kronohäktet i Uddevalla, vice Häradshöfdingen E Nyberg, genom embetsbref och telegram denna dag om beslutet underrättas för den tilltalades inställande nämnda dag.

Tinget aflyses. Som ofvan

På Häradsrättens vägnar

Theodor Wettervik

v278270.b3260

No 1 Litt A

Att smedarbetaren Olof Snarberg från Ödsmål i Qville socken, hvilken den 17 sistlidne December träffades ef ett revolverskott i pannan, ? hålet genom pannbenet ännu tydligen kännes, numera blifvit till helsan nästan återställd, med undantag af värk i hufvudet och sömnlöshet om nätterna, samt att antagligt är, att något vidare men för framtiden ej kommer att häraf uppstå; det varder härmed på heder och samvete intygadt.

Tanum den 26 Januari 1890

A Belfrage

Provencilläkare

**Domboken, hållen vid urtima ting
med Qvile härad å tingsstället
i Rabbalshede den 3 Februri 1890.**

Närvarande: undertecknad, vice häradshöfding och t f domare i orten, samt nämndemännen:

Häradsdomaren L Sörqvist i Dromålseröd,
Benjamin Larsson i Flyg,
Karl Nilsson i Klingseröd,
Otto Karlsson i Kallsång,
Johan Nestor Kristiansson i Branneby,
Karl Adolf Hansson i Lifveröd och
Benjamin Alexandersson i Södra Torp,
Sjökaptenen P A Johansson på Florö och
Olof Olsson i Saltebro

No 1

Tinget utlyses och rättegångsfrid påbjudes.

I enlighet med HRns beslut under No 1 i domboken vid urtima ting den sistlidne Januari företages förnyad ransakning med soldaten Anders Fredrik Carlsson Wing från Vidingen, häktad för misshandel med lifsfarligt vapen å smedarbetaren Olof Snarberg i Fjellbacka; och inställas sig härvid åklagaren Krlmn O Johansson, målsegaren Olof Snarberg samt Kompaniombudet Fanjunkaren B V Johansson, hvarjemte den tilltalade inställas inför Rn under bevakning af fänggevaldiger P A Bergendahl.

HRns protokoll för den 16 och 31 sistlidne Januari upplästes och lemnas utan anmärkning, hvarefter P A Bergendahl och den tilltalade på fråga tillkännagifver, att de begge underrättat tillsyningsmannen vid Kronohäktet i Uddevalla vice häradshöfdingen och rådmannen E Nyberg, att den tilltalade åter skulle inställas inför Rn den 31 sistlidne Januari enligt det beslut, som härom afkunnats den 16 i samma månad, dervid Bergendahl förklarar, att tillsyningsmannen trott, att, då den tilltalade ej blifvit genom embetsbref hit reqvirerad, men annan person jämväl vore häktad för giftmord, ransakningstillfället derför blifvit ändradt, enär man ansett lämpligast, att begge fångarne inställdes på en och samma dag, hvarföre Wing ej blifvit hitförd den 31 nästlidne Januari.

Den tilltalade uppgifver härpå, att målsegaren, såsom Karl Henrik Johansson berättat. ifrågavarande afton hytt med handen mot den tilltalade och utfarit i den hotelse, som den tilltalade omnämmt. Något våld hade målsegaren dock ej varit i tillfälle att utföra mot den tilltalade. Den tilltalade hade för åklagaren yttrat som en möjlighet, att Emanuel Axelsson i Kamstorp afskjutit ifrågavarande skott, enär den tilltalade i berusat tillstånd ansett, att han möjligen derigenom kunde undgå ansvar för sitt brott. Den tilltalade hade noggrann kännedom om faran af att begagna skjutvapen, men ifrågavarande tillfälle kom han först att tänka härpå, då skottet small. Han trodde ej, att skottet skulle träffa målsegaren, men insåg, då skottet small, hvad han förut härom berättat. Någon befallning till till målsegaren att slå Josefine Elf hade den tilltalade icke gifvit. Revolvern hade varit förvarad i de kläder, som den tilltalade ömsade, då han åtföljde målsegaren till Hjerterön. Den hade derföre ej afsigtligen medtagits. Emot det sist i målet af åklagaren återopade läkareintyg kunde den tilltalade ej hafva någon anmärkning.

Målsegaren förmenar, att han ej vid ifrågavarande tillfälle hytt med handen eller utdelat någon hotelse emot den tilltalade. Parterna hade ej ens varit i gräl med hvarandra. Något rykte, som Frida Pålsson i Fjellbacka utspridt om målsegaren angående dennes ifrågosatta våldsamhet i Göteborg, hade målsegaren ej afhört. Något agg till den tilltalade hade målsegaren ej haft. Den dagen, parterna vistats i Grebbestad, hade målsegaren endast såsom försvar knuffat den tilltalade, sedan han infunnit sig i en byggnad derstädes, fattat i målsegarens rock och fört honom ut. I Fjellbacka hade målsegaren ifrågavarande dag endast förtärt två supar och en kopp kaffe med brännvin, s k halfva. Orsaken dertill, att den tilltalade sköt på målsegaren den dagen, känner ej målsegaren.

Den tilltalade förklarar, att han ej vidare vill hafva några vittnen afhörda i målet. Parterne hade ifrågavarande dag, utan hvad förut uppgifvits, druckit öl i Fjellbacka. Allt, hvad den tilltalade yttrat i målet vore enligt med sanna förhållandet. Någon tanke att utföra våld mot målsegaren hade den tilltalade ej hyst, men då skada skett, borde den omständigheten, att målsegaren, innan skottet aflossats, hotat den tilltalade med döden, anses såsom förmildrande.

Hvarefter öfverlemnas målet till afgörande, af åklagaren och målsegaren under yrkande om ansvar å den tilltalade enligt 14 kapitlet 2 § Strafflagen.

Sedan något vidare ej förekommer till antecknande, meddelas, efter enskild öfverläggning följande för parterna offentligen afsagda

Utslag

Emedan, genom hvad i målet förekommit, är ådagalagdt, att tilltalade Andres Fredrik Carlsson Wing ifrågavarande afton den 19 December 1889, sedan målsegaren Olof Snarberg, såsom den tilltalade uppgifvit, yttrat: "tiger du icke, så dör du", i uppretad och förskräckt sinnesstämning häröfver samt, medan parterne stodo å allmän landsväg i Fjellbacka, framtagit sin revolver, hållit den med utsträckt arm rätt ut framför sig och aflossat ett skott, hvars kula träffat målsegaren i pannan och genomträngt pannbenet, deraf denne, som fallit sanslös till marken, sedermera en tid varit sängliggande och enligt vederbörande läkares meddelade intyg erhållit lindrigare sjukdom; ty och som af förekomne omständigheter i öfrigt, särskilt att den tilltalade redan den 12 December 1889 vid parternes sammanträffande i Grebbestad ansett sig behöfva använda revolvern mot målsegaren och

att den tilltalade såsom soldat haft noggrann kännedom om faran af att begagna skjutvapen, antags måste, att den tilltalade med revolverns användande velat tillfoga målsegaren någon skada, men vid ofvan ?, af målsegaren fällda yttrande skadan torde skett af hastigt mod, pröfvar HRn, som finner, att den tilltalade icke kan för mordförsök straffas, lagligen döma den tilltalade att, i förmågo af 14 kapitlet 12 och 13 §§ Strafflagen, för berörda uppsåtliga misshandel, deraf lindrigare sjukdom följt, hållas till straffarbete i tre månader; skolande den tilltalade till stasverket åtgärda hvad af allmänna medel förskjutits eller kommer att förskjuta till Karl Henrik Johansson i Fjellbacka och de i målet afhörde vittnen samt i afbidan på straffets undergående återförpassas till kronohäktet i Uddevalla.
(Besvärshänvisning meddelas)